

Asia C-281/22**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

25.4.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittävä tuomioistuin:

Oberlandesgericht Wien (Wienin osavaltion ylioikeus, Itävalta)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

8.4.2022

Syytetyt ja valittajat:

G. K.

B. O. D. GmbH

S. L.

Pääasian kohde

Valitukset, jotka on tehty tuomioistuinten luvista, jotka on annettu Itävallan valtuutetun Euroopan syyttäjän määräyksille, jotka koskevat kotietsinnän suorittamista syytettyjen asuin- ja toimitiloissa sekä jäädyttämistä

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden tulkinta, erityisesti tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa 12.10.2017 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2017/1939 31 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta ja 32 artikla; SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko unionin oikeutta, erityisesti tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa 12.10.2017 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2017/1939 31 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 32

artikkelia tulkittava siten, että silloin, kun rajat ylittävän tutkinnan yhteydessä avustavan valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltiossa toteutettavalle toimenpiteelle tarvitaan tuomioistuimen lupa, on tutkittava kaikki aineelliset seikat, kuten rikosoikeudellinen vastuu, epäily syyllisyydestä, tarpeellisuus ja oikeasuhteisuus?

2. Onko tässä tarkastelussa otettava huomioon se, onko asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltion tuomioistuin jo tutkinut kyseisen toimenpiteen hyväksyttävyyden tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti?

3. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi ja toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: missä laajuudessa laillisuusvalvonta on suoritettava avustavan valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltiossa?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisesta 12.10.2017 annettu neuvoston asetus (EU) 2017/1939 (jäljempänä asetus 2017/1939), erityisesti 30, 31, 32 ja 42 artikla sekä 72 ja 73 perustelukappale

Kansallinen lainsäädäntö, johon viitataan

Liittovaltion laki Euroopan syyttäjänviraston täytäntöönpanosta (Bundesgesetz zur Durchführung der Europäischen Staatsanwaltschaft (Europäische Staatsanwaltschafts-Durchführungsgesetz, EUSTA-DG), erityisesti 11 §:n 2 momentti

(Itävallan) rikosprosessilaki (Strafprozessordnung, jäljempänä StPO), erityisesti 117, 119 ja 120 §

Lyhyt kuvaus tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Euroopan syyttäjänvirasto suorittaa asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän välityksellä Saksan liittotasavallassa (München) esitutkintaa muun muassa G. K.:ta, S. L.:ää ja B. O. D. GmbH:ta vastaan direktiivin (EU) 2017/1371 3 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdan, Saksan verolain (Abgabenordnung) 370 §:n 1 momentin 1 kohdan, 2 momentin 3 kohdan ja 373 §:n 1 momentin ja 2 momentin 3 kohdan sekä Saksan rikoslain (Strafgesetzbuch) 129 §:n nojalla. Syytettyjä epäillään siitä, että he ovat kiertäneet tullilainsäädäntöä antamalla vääriä tietoja tuodessaan (yhdysvaltalaisista alkuperää olevaa) biodieseliä Euroopan unioniin, mistä on aiheutunut yhteensä noin 1 295 000 euron suuruinen vahinko.
- 2 Avustaakseen tätä tutkintaa asetuksen 2017/1939 31 artiklassa tarkoitetulla tavalla Itävallan valtuutettu Euroopan syyttäjä antoi 9.11.2021 määräyksen, jonka I kohdassa määrättiin kotietsintä syytettynä olevan yrityksen B. O. D. GmbH ja

syytetyn G. K. asuin- ja toimitiloihin osoitteessa M. (Landesgericht Korneuburg (osavaltion tuomioistuin, Korneuburg, Itävalta)), syytettynä olevan yrityksen B. O. D. GmbH toimitiloihin osoitteessa K. (Landesgericht Krems an der Donau (osavaltion tuomioistuin, Krems an der Donau, Itävalta)), syytetyn G. K. asuintiloihin osoitteessa R. ja syytetyn S. L. asuintiloihin osoitteessa S. (Landesgericht Wiener Neustadt (osavaltion tuomioistuin, Wiener Neustadt, Itävalta)) sekä syytettynä olevan yrityksen B. O. D. GmbH ja sen ”emoyhtiön” B. O. D. s.r.o & Co KS toimitiloihin osoitteessa S. (Landesgericht für Strafsachen Wien (Wienin osavaltion rikosasioita käsittelevä tuomioistuin, Itävalta), pyysi edellä mainittujen tuomioistuinten toimivaltaisilta tuomareilta lupaa näille toimenpiteille ja määräsi II kohdassa jäädyttämään tilaustositteet ja -vahvistukset, tiliotteet, kirjeenvaihdon sekä asiaankuuluvat laitteet, tietovälineet jne.

- 3 Kussakin tapauksessa toimivaltaiset tuomarit hyväksyivät avustavan valtuutetun Euroopan syyttäjän määräykset viitaten sisällöltään identtisiin määräyksiin I kohdassa mainituista syistä.
- 4 Avustava valtuutettu Euroopan syyttäjä määräsi kunkin kotietsinnän tosiasiallisesta suorittamisesta, ja toimivaltainen veroviranomainen pani ne tämän jälkeen täytäntöön.
- 5 Syyttäjän määräysten – jotka ovat kotietsinnän suorittamispaikkoja ja asianomaisia henkilöitä lukuun ottamatta sisällöltään identtisiä – mukaan olemassa on seuraava epäily syyllisyydestä:

*”Euroopan syyttäjänvirasto suorittaa asiassa 1.000080/2021 valtuutetun Euroopan syyttäjänne välityksellä Saksassa esitutkintaa, joka koskee epäilyä jatketusta laajamittaisesta veronkierrosta ja veronkiertoon tähtäävän rikollisjärjestön jäsenyydestä Saksan Abgabenordnungin 370 §:n 1 momentin 1 kohdan, 2 momentin 3 kohdan ja 373 §:n 1 momentin ja 2 momentin 3 kohdan sekä Saksan Strafgesetzbuchin 129 §:n nojalla. Tähänastisten epäilyjen mukaan järjestäytynyt rikollisryhmä on perustanut laajan järjestelmän sellaisen biodieselin tuomiseksi Bosnia ja Hertsegovinasta Euroopan unioniin, joka on väitetyksi valmistettu paikallisen yrityksen S. E. D.O.O.:n käytetystä ruokaöljystä. Tämä ”käytetty ruokaöljy” oli ilmeisesti aikaisemmin tuotu Yhdysvalloista Bosnia ja Hertsegovinaan. Todellisuudessa tämä biodiesel oli valmistettu jo Yhdysvalloissa ilman välissä olevia jalostus- tai tuotantovaiheita Bosnia ja Hertsegovinassa. Monissa tapauksissa (ks. jäljempänä) B. O. -konserniin kuuluvat yritykset olivat solmineet sopimussuhteita S. E. D.O.O.:n kanssa ”Bosnia ja Hertsegovinassa valmistetun” biodieselin ostamisesta ja tuonnista, ja kyseinen konserni mainosti internetissä yleiseurooppalaista liiketoimintaansa, johon kuului käytetyn ruokaöljyn keräys ja kauppa koko Euroopassa sekä biodieselin tuotanto ja kauppa. Ainakin 40 tapauksessa yhteensä noin 1 000 tonnia tätä oletettavasti Bosnia ja Hertsegovinassa valmistettua polttoainetta kuljetettiin sitten maateitse Kroatian ja Itävallan kautta Saksaan passitusmenettelyn (TI) puitteissa ja esitettiin tulli-ilmoitusta varten Dresdenissä, jotta se voitiin toimittaa paikalliselle yritykselle **B. S. GmbH**:lle (toimitusjohtaja R. R. M.) itävaltalaisen yrityksen B. O.*

D. GmbH:n (toimitusjohtajat S. L. ja G. K.), joka oli viejän eli S. E. D.O.O.:n sopimuskumppani, nimissä. Muissa 62 tapauksessa yhteensä noin 1 500 tonnia samaa biodieselä kuljetettiin maateitse Kroatian kautta Itävaltaan ja esitettiin tullilmoitusta varten Spielfeldissä (Itävalta), jotta se voitiin toimittaa paikalliselle yritykselle B. O. D. GmbH:lle, jonka kotipaikka on M. (Itävalta) ja jonka toimitusjohtaja on S. L. Molempia toimituksia varten valitussa Incoterms-toimituslausekkeessa ja toimitusten perustana olevissa sopimuksissa oli kyseessä ”DAP (Delivered at Place / toimitettuna määräpaikalla)”, mikä tarkoittaa, että S. E.:n oli tehtävä toimitus Saksaan/Itävaltaan, kun taas tuontimenettely, mukaan lukien tullilmoitukset, oli B. O. D. GmbH:n vastuulla, minkä vuoksi se oli tullista vastaava yritys unionin tullikoodeksin 77 artiklan mukaan, vaikka se käytti erikoistuneen kuljetusyrityksen palveluja (77 artiklan 3 kohta).

Koska kyseinen tullilmoitus kuitenkin koski virheellisesti muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää Bosnia ja Hertsegovinassa ja TARIC-koodia, jonka mukaan biopolttoaine olisi vapautettu polkumyyni- ja tasoitustulleista, vaikka sen todellinen tuotantopaikka (USA) olisi ilmoitettu totuudenmukaisesti, toimivaltainen tulliviranomainen laskutti tuonnista ainoastaan arvonlisäveron. Tästä aiheutui vähintään 1 295 151,11 euron suuruinen vahinko (kantamatta jääneet tullit 445 151,11 euroa Saksassa ja 850 000 euroa Itävallassa). 25 prosentin osuuden yhtiöstä B. S. GmbH omistaa slovakialainen yhtiö B. O. D. s.r.o. & co KS (toimitusjohtaja S. L., Itävallan kansalainen), joka on itse myös itävaltalaisen yhtiön B. O. D. GmbH:n (toimitusjohtajat niin ikään S. L. ja Itävallan kansalainen G. K.) emoyhtiö. B. O. D. s.r.o. & co KS:ää edusti toisinaan G. K., vaikka hänen virallinen tehtävänsä oli yksinomaan B. O. D. GmbH:ssä. B. O. D. GmbH puolestaan oli väitetyin valmistajayrityksen S. E. D.O.O.:n sopimuskumppani Bosnia ja Hertsegovinassa ja vastuussa Dresdenissä tehtävistä tullilmoituksista sekä myös joidenkin Dresdenissä ilmoitettujen tavaroiden vastaanottaja, vaikka kyseiset tavarat oli sen jälkeen kuljetettava takaisin Itävaltaan vastaanottajan saavuttamiseksi. Lisäksi on viitteitä siitä, että samantyyppinen sopimus toteutettiin myös muiden vastaanottajayhtiöiden kanssa Saksassa, ja lopulta B. O. D. GmbH oli näiden Itävallassa ilmoitettujen toimitusten vastaanottaja.

B. S. GmbH:n (vastaanottaja useimmissa tapauksissa, joissa biodieselin tulliselvitykset tehtiin Dresdenissä/Saksassa) toimitusjohtaja R. R. M. oli alun perin kyseisen yrityksen, jonka tarkoituksena oli valmistaa biodieselä ja jota tuettiin EU:n varoista, perustaja ja ainoa omistaja. Markkinakehityksen vuoksi yrityksen talous muuttui epävakaaaksi, mikä sai M.:n osallistumaan järjestelmään, joka hyödynsi kansallisten verolakien välisiä eroja mineraaliöljyn valmistamiseksi ja myymiseksi ”voiteluaineena” itäeurooppalaisille vastaanottajille, jolloin energiaveroa ja arvonlisäveroa kierrettiin noin 73 miljoonaa euroa (Frankfurt am Mainin syyttäjän haastehakemus asiassa 7550 Js 216177/15, 31.7.2018).

Vuonna 2018 tämän kehityksen seurauksena 25 prosentin osuuden B. S. GmbH:sta osti slovakialainen yhtiö B. O. D. s.r.o. & co KS (toimitusjohtaja S.

L.). Tämä yhtiö on **B. O. D. GmbH:n** (toimitusjohtaja niin ikään S. L.) ainoa omistaja.

Yhdysvaltojen kansalaiset B. V. ja N. K. omistavat yhtiön S. E. D.O.O., jonka puolestaan omistavat yhdysvaltalaiset tehdasvalmisteisen biodieselin toimittajat (B. E. S. ja W. O. Trade LLC), jotka tekivät S. E. D.O.O.:lle ”käytetyn ruokaöljyn” varjolla toimituksen, joka sen jälkeen jälleenviettiin Euroopan unioniin ”Bosnia ja Hertsegovinassa” valmistettuna biodieselinä. S. E. D.O.O. on B. E. S.:n tytäryhtiö.

Kaikki tämä johtaa syytettyyn M., joka yritti selviytyä yrityksensä taloudellisista vaikeuksista osallistumalla laittomaan järjestelmään, jolla pyrittiin laajamittaisiin tulli- ja veropetoksiin, ja toimimalla muiden syytettyjen kanssa rikollisjärjestössä, joka harjoittaa tällaista toimintaa Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden vahingoksi, ja joka toi näin keinotekoisesti ”alennettua” polttoainetta yhteismarkkinoille.

Tällä välin Itävallan tulliviranomaiset ovat tosin virka-aputeitse saaneet Bosniaasta vahvistuksen alkuperätodistuksen ”aitoudesta”. Koska sen on kuitenkin ilmeisesti laatinut rikosten tekemiseen osallistunut yritys S. E. D.O.O. itse, tämä menettelyn tulos ei ole omiaan kumoamaan muita todisteita.

Kuvattujen tosiseikkojen perusteella syytettyjen luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden epäillään syyllistyneen rikoksiin, jotka kuuluvat Euroopan syyttäjänviraston toimivaltaan asetuksen 2017/1939 22 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä direktiivin (EU) 2017/1371 3 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdan kanssa, nojalla. Saksassa teko on rangaistava Saksan Abgabenordnungin 370 §:n 1 momentin 1 kohdan, 2 momentin 3 kohdan ja 373 §:n 1 momentin ja 2 momentin 3 kohdan mukaan sekä Saksan Strafgesetzbuchin 129 §:n mukaan. Itävallassa teko on rangaistava verorikoslain (Finanzstrafgesetz) 135 §:n 2 momentin ja 39 §:n 1 momentin a kohdan mukaan sekä Strafgesetzbuchin 278 §:n mukaan.”

Määrättyjen toimenpiteiden tarpeellisuudesta ja laillisuudesta todettiin seuraavaa:

”Määräysten kohteena olevat osoitteet ovat joko syytettynä olevan yhteenliittymän ja/tai syytettyjen luonnollisten henkilöiden liikeosoitteita. Heitä koskevan rikosepäilyn perusteella on katsottava, että II kohdassa lueteltujen esineiden jäädyttäminen on tarpeen todistelusyistä (StPO:n 110 §:n 1 momentin 1 kohta), koska tällä tavoin voidaan tehdä luotettavia johtopäätöksiä siitä, onko tosiasiallisesti kyse sisällöltään virheellisistä tai väärennetyistä laskuista, ja onko niiden tarkoituksena ollut ilmoittaa liian alhainen tavaran arvo tuontitullien kiertämiseksi.

Kotietsintämääräys on tarpeen rikosten selvittämiseksi, koska kun otetaan huomioon teot, joista syytettyjä G. K., S. L. ja B. O. D. GmbH epäillään, vain sillä tavalla voidaan varmistaa, että pyydyt asiakirjat saadaan talteen täydellisinä, viivytyksettä ja tutkintaa vaarantamatta. Toimenpiteet eivät ole suhteettomia asian

tärkeyteen nähden, kun otetaan huomioon rikosoikeudellisten seuraamusten uhka.”

Pääasian asianosaisten tärkeimmät lausumat

- 6 B. O. D. GmbH, G. K. ja S. L. ovat 1.12.2021 valittaneet kotietsintämääräyksille annetuista tuomioistuinten luvista, ja määräajassa tehdyissä, sisällöltään identtisissä valituksissa vedotaan – lyhyesti esitettynä – syyllisyyttä koskevan epäilyn puuttumiseen tai sen perustelujen vakaviin puutteisiin, jäädyttämisen laittoman laajaan ajalliseen ulottuvuuteen ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan 1 kohdan rikkomiseen (asianajajan ja asiakkaan luottamuksellisen suhteen loukkaaminen) sekä vastustetaan määräystä ja jäädyttämisen täytäntöönpanoa oikeudenloukkauksen vuoksi. Lopuksi vastustetaan myös jäädytettyjen asiakirjojen luovuttamista saksalaisille viranomaisille, kunnes valituksista ja vastalauseista on annettu lainvoimainen tuomio.
- 7 Itävallan avustava valtuutettu Euroopan syyttäjä totesi 15.2.2022 päivätyssä lausunnossaan, että valituksia ei voida ottaa tutkittavaksi, koska – tiivistetysti – aineelliset valitusperusteet jäisivät tuloksettomiksi varsinkin siksi, että asetuksella 2017/1939 on rajat ylittäviä tutkintatoimenpiteitä varten luotu uudenlainen oikeudellinen kehys, joka tosin poikkeaa aikaisemmasta tilanteesta, jossa kaksi eri jäsenvaltioiden viranomaista antoi toisilleen keskinäistä oikeusapua, mutta sisällöllisesti edustaa rikosasioihin sovellettavan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen kehittymistä, minkä vuoksi eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä annetun direktiivin mukaisesti tutkintatoimenpiteiden aineelliset perusteet voidaan tutkia ainoastaan määräyksen antaneessa valtiossa. Näin ollen tutkittavaksi ottamisen edellytykset, joita on arvioitava asiaa käsittelevän (tapausta hoitavan) valtuutetun Euroopan syyttäjän (asetuksen 2017/1939 28 artiklan 1 ja 32 kohta) soveltaman lainsäädännön mukaan, voidaan tutkia vain tämän valtion tuomioistuimissa. Sama koskee Euroopan syyttäjänviraston toimivallan käytön selventämistä. Avustavan valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltiossa on valvottava vain siellä sovellettavaa muodollista oikeutta tutkintatoimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä, mutta ei aineellisia seikkoja. Käsiteltävän asian osalta on todettava, että Amtsgericht Münchenin (Münchenin alioikeus, Saksa) toimivaltainen tutkintatuomari oli jo tutkinut asiaankuuluvan syyllisyyttä koskevan epäilyn Saksan liittotasavallassa. Näin ollen valitus on jätettävä tutkimatta.
- 8 Valittajat vastustavat tätä ja väittävät lähinnä, että heidän käsityksensä mukaan Itävallassa ei ole tapahtunut rikosta tai että riittävä alustava epäily syytettyjen syyllisyydestä puuttuu, minkä vuoksi Itävallan tulliviranomainen on perustellusti viitannut ”rikosoikeudellisen näytön ja jäljitettävyyden problematiikkaan”. Tästä johtuen määrätyt kotietsinnät eivät missään tapauksessa olleet oikeasuhteisia eikä tarpeellisia (14.3.2022 annettu lausunto).

- 9 Oberlandesgericht Wienin (Wienin osavaltion ylioikeus, Itävalta) on ratkaistava valitukset, jotka koskevat edellä mainittujen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten hyväksymiä kotietsintämääräyksiä.

Lyhyt esitys ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 10 Asetuksen 2017/1939 31 artiklan 3 kohdasta, luettuna yhdessä siitä esitettyjen näkökohtien kanssa, voitaisiin päätellä, että jos kyseessä on toimenpide, joka edellyttää tuomioistuimen lupaa avustavan valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltiossa, toteutettava toimenpide on tutkittava kyseisen jäsenvaltion kaikkien muodollisten ja aineellisten säännösten mukaisesti. Tämän seurauksena olisi kuitenkin se, että tuomioistuimelle, jossa avustava valtuutettu Euroopan syyttäjä on pannut asian vireille, olisi arvioinnin perustaksi toimitettava kaikki tarvittavat asiakirjat ja aineistot asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltiosta, mikä erityisesti silloin, kun asia koskee useampia jäsenvaltioita, johtaisi – tarvittavaa käännöstyötä lukuun ottamatta – siihen, että samaa esitutkintaa tarkasteltaisiin toimenpiteen hyväksymiseksi eri jäsenvaltioissa, joissa on erilaisia oikeusjärjestyksiä. Näin on joka tapauksessa silloin, kun asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän valtiossa kyseiseen toimenpiteeseen ei tarvita lainkaan tuomioistuimen lupaa.
- 11 Vaikka otettaisiinkin huomioon se, että Euroopan syyttäjänvirasto on yksi ainoa virasto (ks. asetuksen 2017/1939 8 artiklan 1 kohta), joka sen mukaisesti käyttää vain poikkeuksellisesti vastavuoroista tunnustamista koskevia oikeudellisia välineitä (asetuksen 2017/1939 31 artiklan 6 kohta), tämä käytännössä merkitsisi valtavaa askelta taaksepäin. Toisin kuin esimerkiksi eurooppalainen tutkintamääräys, joka on tutkittava pyynnön vastaanottaneessa valtiossa vain muutamien muodollisten seikkojen osalta, aiempi esitutkinta pitäisi nimittäin kussakin asianomaisessa jäsenvaltiossa tutkia (kansallisesta lainsäädännöstä riippuen) kokonaisuudessaan, jotta pyydetty toimenpide (asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän valtion lainsäädännön mukaan, asetuksen 2017/1939 31 artiklan 2 kohta) voidaan hyväksyä. Asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän valtion säännöksiä on noudatettava mahdollisimman tarkoin myös toimenpiteen toteuttamisen yhteydessä (asetuksen 2017/1939 32 artikla). Tämä puolestaan johtaa siihen, että – kuten edellä on todettu – eurooppalaisessa tutkintamääräyksessä tarkoitetun todistuksen lisäksi arviointia varten olisi kulloinkin toimitettava koko tarvittava asiakirja-aineisto, koska muutoin asianomaisilla tuomioistuimilla ei olisi käytettävissään mitään ratkaisuperustaa, joka on tarpeen tilanteen muodollisen ja aineellisen tutkimisen kannalta.
- 12 Kun asetusta 2017/1939 tulkitaan nopean, tehokkaan ja taloudellisen syytteen nostamisen ja ajamisen valossa, voidaan siis ajatella, että pyynnön vastaanottaneen valtuutetun Euroopan syyttäjän valtiossa toimenpiteelle annettavan tuomioistuimen luvan pitäisi rajoittua ainoastaan muodollisiin seikkoihin. Näin on joka tapauksessa silloin, kun laillisuusvalvonta on jo suoritettu asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän valtiossa.

- 13 Tämän tulkinnan esteenä on kuitenkin nimenomainen määräys, jonka mukaan tämänkaltaisten päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevia välineitä voidaan käyttää vain toissijaisesti (asetuksen 2017/1939 31 artiklan 6 kohta).
- 14 Näin ollen unionin tuomioistuimelta pyydetään oikeudellisen tilanteen selventämistä tältä osin.

TYÖASIAKIRJA